

efter af hele Udvalget og er tiltraadt af Justitsministeren, der har sluttet sig til Mindretallets Standpunkt.

Angaaende Hovedpunkterne i Udvalgets Forslag bemærkes følgende:

Offentlig Votering i Højesteret og Højesterets Deling i 2 Afdelinger foreslaas ikke gennemført.

Reglerne om *Retsplejens Offentlighed* (§§ 29 og 31) stemmer overens med Lovforslagets, dog at Adgangen til undtagelsesvis at forbyde offentlig Gengivelse af Forhandlingen i Straffesager udvides til at gælde ogsaa selve Domsforhandlingen. Endvidere er Reglerne om Offentliggørelse af Billeder af Retsmøder noget omformet og en Bestemmelse om Forbud mod Fotografering og Tegning i Retssalen tilføjet.

Med Hensyn til *Domsmandsinstitutionen* er der fra alle Partiers Side Stemning for at søge denne Institution indført i dansk Retspleje, men da man ikke har kunnet opnaa Enighed om den nærmere Ordning, og da derhos Institutionens Indførelse vilde medføre betydelige Udgifter for Statskassen, jfr. Rigsadvokatens Erklæring Bilag 13, har et Flertal (Venstre og Konservative) ikke anset det for tilraadeligt at foretage dette Skridt under de nuværende Forhold. Der stilles derfor ikke Forslag om Indførelse af Domsmandsinstitutionen eller af Umiddelbarhedsprincippet.

Angaaende *Afhøring i Straffesager* af Parter og Vidner tiltræder man Lovforslagets Bestemmelser i §§ 765 og 868 om, at saadan Afhøring overlades til Parterne, men foreslaar dog, at det bliver Paa-talemyndigheden, der paabegynder Udspørgningen af Sigtede (eller Tiltalte), medens Lovforslaget bestemmer, at Retten i hvert enkelt Tilfælde skal afgøre, om Paatalemyndigheden eller Forsvareren skal begynde. Hvad særlig angaar Indskrænkningen i Politiets Ret til udenretslig Udspørgning af fængslede eller anholdte Personer, jfr. § 780, tiltræder man ligeledes Lovforslaget, dog med den Ændring, at Dommeren i det enkelte Tilfælde kan give Tilladelse til saadan Udspørgning, dersom Sigtede i Førvejen har udtalt Øn-

ske om at afgive Forklaring. Politiet — saavel som Retten — skal altid gøre Sigtede (Tiltalte) opmærksom paa, at han ikke er forpligtet til at svare (§§ 765 og 807).

Angaaende *Domstolenes Kompetence i Straffesager* foreslaar man (jfr. § 687), at *Nævninger* skal medvirke ikke blot i de Sager, der ifølge Lovforslaget undergives Nævningebehandling, men yderligere i Sager angaaende Barnemord og Fosterdrab (Straffelovens §§ 238 og 242). Naar der foreligger en Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved Sagens øvrige Oplysninger, skal dog Sager, der ellers vilde være Nævningesager, med Sigtedes, Politiets og Dommerens Samtykke kunne behandles ved Underret. Dette gælder dog ikke politiske Sager og Undsigelsessager. Alle andre Sager end Nævningesagerne henlægges til Underret, jfr. § 688, saaledes at den nu eksisterende uheldige Valgfrihed bortfalder.

Hvad angaar Spørgsmaalet om *Op-
rejsning i Anledning af strafferetlig For-
følgning*, har Udvalget vel fastholdt de i 1928—29 vedtagne Betingelser for at opnaa Erstatning for Varetægtsfængsel, se Forslaget til § 1018 b, men har i øvrigt i det store og hele kunnet slutte sig til Lovforslaget, dog at man med Hensyn til Erstatning for andre Foranstaltninger end Varetægtsfængsel ikke mener, at der bør kunne gives Erstatning for Lidelse og Tort, men kun for Formueskade, se Forslag til § 1018 c, og at man, da Domsmandsinstitutionen ikke foreslaas indført, jfr. nedenfor, har foretaget de som Følge heraf fornødne Ændringer i §§ 1018 i og 1018 m. Til Undgaaelse af de uheldige Følger, som Bestemmelsen i § 1018 b, 1ste Stykke (Erstatningens Bortfald, naar der er begrundet Formodning for vedkommendes Skyld), undertiden har haft i Praksis, stiller man Forslag om et nyt sidste Stykke i § 1018 b, gaaende ud paa, at det i disse Tilfælde ikke udtrykkeligt i Dommens Præmisser skal statuere, at en saadan begrundet Formodning for Skyld foreligger.

Hvad dernæst *Sagførervæsenet* angaar, stiller Udvalget Forslag om, at